

Sygnatura akt XI C 2339/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 8 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2015 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko J. Ł.

o zapłatę 1 524,25 zł.

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 2339/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w pozwie z dnia 28 października 2014r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się zasądzenia od pozwanego J. Ł. kwoty 1524,25 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pomiędzy pozwanym a Bankiem (...) S.A. zawarta została umowa bankowa, na podstawie której bank oddał pozwanemu do dyspozycji środki pieniężne w ustalonej umową wysokości; pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania zwrotu tej kwoty wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Bank wykorzystał przysługujące mu uprawnienie do wypowiedzenia umowy; umowa uległa rozwiązaniu, co spowodowało wymagalność całej kwoty niespłaconego kapitału wraz z odsetkami umownymi i karnymi. Dalsze działania banku zmierzające do wyegzekwowania należności okazały się bezskuteczne. Wobec powyższego wierzytelność w dniu 23 grudnia 2013r. została przelana na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem - Bankiem a stroną powodową. Na zadłużenia składa się kwota 1524,25 zł. w tym kwota 595,10 zł. z tytułu kapitału, kwota 46 zł. z tytułu kosztów, 883, 15 zł. z tytułu odsetek za opóźnienie.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 5 listopada 2014r. wydanego w sprawie VI Nc-e (...), sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu na zasadzie przepisu art. 505(33) § 1 kpc.

W dniu 29 kwietnia 2015r. strona powodowa wniosła do tut. Sądu uzupełniony pozew, podtrzymując żądanie sformułowane w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2009r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. w G. a pozwanym J. Ł. zawarta została umowa kredytu gotówkowego, na mocy której Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 5 561,58 zł. na okres od dnia 30 lipca 2009r. do 30 października 2011r. na cele konsumpcyjne. Pozwany jako kredytobiorca zobowiązał się do spłaty kredytu według kalendarza spłat; niespłaconą w terminie kwotę kredytu Bank traktował od dnia następnego jako zadłużenie przeterminowane, od którego naliczał odsetki karne w wysokości maksymalnej.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego z dnia 30 lipca 2009r. wraz z kalendarzem spłat k- 28-34;

W dniu 23 grudnia 2013r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. w G. a stroną powodową zawarta została sprzedaż wierzytelności, na podstawie której Bank oświadczył, że przenosi na Kupującego wierzytelności pieniężne szczegółowo wymienione w załącznikach 1a i 1b stanowiącymi integralną część umowy, wynikające z czynności bankowych. Strony umowy zastrzegły, że przeniesienie wierzytelności następuje pod warunkiem dokonania przez Kupującego na rzecz Banku całkowitej zapłaty Ceny i był to warunek zawieszający. W przeciągu 30 dni od dnia podpisania umowy Bank przekazać miał dokumentację dotyczącą wszystkich zakupionych wierzytelności.

dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r , k. 20-24;

Sporządzony został druk o nazwie „załącznik do umowy sprzedaży z dnia 23.12.2013r.”.

dowód:

- druk „załącznik do umowy sprzedaży z dnia 23.12.2013r.”, k. 13;

W dniu 28 kwietnia 2011r. sporządzony został bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym Bank (...) S.A. z siedzibą w K. stwierdził, że w księgach Banku figuruje zadłużenie J. Ł. w wysokości 2 873,77zł. wynikające z zaciągniętego kredytu nr (...) z dnia 30 lipca 2009r. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składa się niespłacony kredyt w wysokości 2569,34 zł., odsetki umowne w kwocie 155,07 zł. , odsetki karne w kwocie 103,36 zł. oraz opłata za obsługę kredytu w kwocie 46 zł. Opisanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Fabrycznej z dnia 18 maja 2011r. nadana została klauzula wykonalności. Na podstawie tak powstałego tytułu wykonawczego wszczęte zostało przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lesznie postępowanie egzekucyjne, które okazało się bezskuteczne.

dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny k -25;

- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Fabrycznej z dnia 18 maja 2011r. sygn.. akt XI Co 1087/11 k -26-27;

W dniu 28 października 2014r. strona powodowa na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych wystawiła „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego”, w którym oświadczyła, że w dniu 23 grudnia 2013r. nabyła od Banku (...) Spółki Akcyjnej w G. wierzytelność wobec dłużnika J. Ł., wynikającą z umowy nr (...), zaś wysokość zobowiązania na dzień wystawienia wyciągu wyniosła 1530,86zł.

dowód:

„wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 28 października 2014r.”, k.13;

Strona powodowa sporządziła w dniu 27 stycznia 2014r. pismo skierowane do pozwanego, w którym zawarto informację o cesji wierzytelności oraz wezwanie do zapłaty kwoty 1668,30 zł.

dowód:

- pismo z dnia 27 stycznia 2014r., k. 35.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się od pozwanego zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego nr (...) wskazując, że dochodzona wierzytelność została nabyta przez stronę powodową od Banku (...) S.A. z siedzibą w G. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r.

W niniejszej sprawie pozwany, wezwany prawidłowo na rozprawę, nie ustosunkował się do żądania pozwu i nie wniósł o rozpoznanie sprawy podczas jego nieobecności.

Stosownie do treści art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc).

Wątpliwości dotyczą legitymacji procesowej czynnej strony powodowej. Tym samym nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej przytoczonych w pozwie.

Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od Banku (...) S.A. z siedzibą w G. prawa do wierzytelności wobec pozwanego, niemniej dołączone do pozwu dokumenty (umowa przelewu, załącznik) nie stanowią dowodu na powyższe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanego wynikającą z umowy (...) zawartej przez pozwanego z (...) Bankiem S.A. w G.. Po pierwsze wskazać należy, że stronami umowy nr (...) z dnia 30 lipca 2009r. był pozwany J. Ł. jako pożyczkobiorca (...) Bank S.A. w G. jako pożyczkodawcą, natomiast stronami umowy cesji z dnia 23 grudnia 2013r. pozostawała strona powodowa i Bank (...) S.A. z siedzibą w G.. Strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że pożyczkodawca i cedent są tożsamymi podmiotami.

W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r. wraz z wydrukiem komputerowym opisanym jako „załącznik do umowy sprzedaży z dnia 23.12.2013r”. Na podstawie opisanych dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą Bankowi (...) S.A. z siedzibą w G. względem pozwanego. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanego, jej rodzaju i

wysokości nie stanowi złożony do akt komputerowy wydruk. Jak wynika z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 23 grudnia 2013r. integralną częścią umowy jest sporządzony w formie papierowej a także na płycie CD wykaz wierzytelności, obejmujący, w odniesieniu do każdego z dłużników, dane określone szczegółowo w par. 1 pkt 2 umowy. W odniesieniu do przedłożonego do akt druku wskazać należy, że nie spełnia on wymogów pozwalających na uznanie go za wykaz wierzytelności, którym mowa w pkt 2 par. 1 umowy z dnia 23 grudnia 2013r.

W odniesieniu do dowodu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego uznać należy, że jest to dokument prywatny, z którego wynika jedynie domniemanie zawarte w art. 245 k.c. Nie jest to wystarczający dowód dla stwierdzenia skuteczności cesji wierzytelności.

Wskazać także należy, że w umowie cesji z dnia 23 grudnia 2013r. strony uzgodniły, że jej skuteczność będzie uzależniona od zapłaty ceny. Brak jest dowodu na to, że doszło do zapłaty ceny – strona powodowa nie przedstawiła ani dowodu zapłaty. Strona powodowa przedłożyła dokumenty w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego, postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia –Fabrycznej w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności, umowę kredytu gotówkowego z dnia 30 lipca 2009r. wraz z kalendarzem spłat, jednakże również nie jest to dowód na skuteczne nabycie wierzytelności; jak wynika z treści umowy z dnia 23 grudnia 2013r. w przeciągu 30 dni od dnia podpisania umowy cedent przekazać miał dokumentację dotyczącą wszystkich zakupionych wierzytelności, jednakże, jak wcześniej wspomniano, strony umowy uzgodniły, że jej skuteczność będzie uzależniona od zapłaty ceny a brak jest dowodu na to, że do jej zapłaty doszło.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanego i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanego, czego jednak nie uczyniła. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji. W dalszej mierze wskazać należy, iż Sąd nie orzekał w wyroku o kosztach procesu, albowiem strona powodowa w całości przegrała proces, a pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu.